

Părțile din procedura principală

Reclamant: C. King

Pârâte: The Sash Window Workshop Ltd, Richard Dollar

Întrebările preliminare

- 1) În cazul în care există un litigiu între un lucrător și angajatorul său cu privire la chestiunea dacă lucrătorul are dreptul la concediu anual plătit potrivit articolului 7 din Directiva 2003/88 ⁽¹⁾, este compatibil cu dreptul Uniunii și în special cu principiul dreptului la o cale de atac efectivă faptul că lucrătorul trebuie să își ia mai întâi concediul înainte de a se putea stabili dacă are dreptul la indemnizație?
- 2) Dacă lucrătorul nu efectuează în tot sau în parte concediul anual la care are dreptul în anul de referință în care ar trebui să își exercite drepturile la concediu, în cazul în care lucrătorul și-ar fi exercitat drepturile dacă angajatorul nu ar fi refuzat să îi plătească indemnizația pentru orice perioadă de concediu efectuată, poate susține lucrătorul că a fost împiedicat să își exercite dreptul la concediu plătit, astfel încât dreptul să se reporteze până când va avea posibilitatea să îl exercite?
- 3) Dacă dreptul la concediu se reportează, reportul se face în mod nelimitat sau există o perioadă limitată pentru exercitarea dreptului la concediu reportat, prin analogie cu limitările impuse atunci când lucrătorul nu are posibilitatea de a-și exercita dreptul la concediu în anul de referință relevant din cauza bolii?
- 4) În cazul în care nu există nicio dispoziție legală sau contractuală care să specifice o perioadă de report, instanța sesizată este obligată să limiteze perioada respectivă pentru a garanta faptul că aplicarea regulamentului [Working Time Regulations] nu aduce atingere scopului care stă la baza articolului 7 [din directivă]?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă, o perioadă de 18 luni de la încheierea anului de referință în care a fost dobândit concediul este compatibil cu dreptul prevăzut la articolul 7?

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7 p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Efeteio Athinon (Grecia) la 18 aprilie 2016 – Comisia Europeană/Dimos Zagoriou

(Cauza C-217/16)

(2016/C 222/09)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Efeteio Athinon (Grecia)

Părțile din procedura principală

Apelantă: Comisia Europeană

Intimată: Dimos Zagoriou

Întrebările preliminare

- 1) Care este natura actelor Comisiei Europene în exercitarea competențelor sale prevăzute în Regulamentele nr. 2052/88 ⁽¹⁾, nr. 4253/1988 ⁽²⁾ și nr. 4256/1988 ⁽³⁾ și, mai precis, aceste acte ale Comisiei [sunt] acte de drept public și dau naștere, în orice caz, unor litigii administrative cu privire la fond, în special în cazul în care obiectul popririi în mâinile terților dispuse de Comisia Europeană este un credit privat, atunci când cererea inițială pentru soluționarea căreia se efectuează executarea silită rezultă dintr-un raport juridic de drept public, derivat din actele Comisiei Europene menționate mai sus [.] sau sunt acte de drept privat care dau naștere unor litigii de drept privat?
- 2) Având în vedere articolul 299 TFUE, potrivit căruia executarea silită a actelor Comisiei Europene care impun o obligație pecuniară în sarcina altor persoane decât statele membre este reglementată de normele de procedură civilă în vigoare în statul pe teritoriul căruia se efectuează executarea silită și având în vedere dispoziția de la acest articol potrivit căreia controlul legalității măsurilor de executare este de competența instanțelor naționale, în ce mod se stabilește competența instanțelor naționale cu privire la litigiile care rezultă din această executare, în cazul în care, potrivit legislației naționale, litigiile menționate constituie litigii administrative cu privire la fond, și anume în cazul în care raportul în cauză este de drept public?
- 3) În cazul executării silită a unor acte ale Comisiei Europene adoptate în temeiul Regulamentelor nr. 2052/88, nr. 4253/1988 și nr. 4256/1988 și care impun obligații pecuniare în sarcina altor persoane decât statele membre, calitatea de pârât a debitorului [se stabilește] în temeiul dreptului național sau în temeiul dreptului comunitar?
- 4) În cazul în care subiectul obligat să îndeplinească obligația pecuniară care derivă din actul Comisiei Europene adoptat în temeiul Regulamentelor nr. 2052/88, nr. 4253/1988 și nr. 4258/1988 este o societate municipală, ulterior dizolvată, municipalitatea căreia îi aparține societatea respectivă este răspunzătoare pentru îndeplinirea obligației pecuniare în cauză față de Comisia Europeană potrivit regulamentelor menționate anterior?

⁽¹⁾ JO L 185 din 15 iulie 1988, p. 9.

⁽²⁾ JO L 374 din 31 decembrie 1988, p. 1.

⁽³⁾ JO L 374 din 31 decembrie 1988, p. 25.

Recurs introdus la 19 aprilie 2016 de GFKL Financial Services GmbH, fostă GFKL Financial Services AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 4 februarie 2016 în cauza T-620/11, GFKL Financial Services AG/Comisia Europeană

(Cauza C-219/16 P)

(2016/C 222/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: GFKL Financial Services GmbH, fostă GFKL Financial Services AG (reprezentanți: Dr. M Schweda, J. Eggers, Dr. M. Knebelsberger, Dr. F. Loose, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană, Republica Federală Germania

Concluziile recurente

Recurenta solicită:

1. anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene (Camera a noua) din 4 februarie 2016 în cauza T-620/11, în măsura în care prin aceasta a fost respinsă acțiunea ca nefondată și

anularea Deciziei C(2011) 275 a Comisiei Europene din 26 ianuarie 2011 privind ajutorul de stat C 7/10 acordat de Germania (ex CP 250/09 și NN 5/10) (Legea privind impozitul pe profit, „KStG, Sanierungsklausel” ⁽¹⁾);